

взаємин у студентському колективі. В процесі реалізації комунікативної функції педагог допомагає студенту не тільки організувати спілкування як простий обмін інформацією, але й прикладає зусилля для того, щоб привести його до духовної та емоційної взаємодії, що сприятиме формуванню самосвідомості, гармонії відносин із самим собою, з оточуючими людьми, із соціумом та успішній реалізації особистості.

ЛІТЕРАТУРА:

1.Залібовська-Ільніцька З. В. категорійний аналіз базових понять дослідження проблеми формування комунікативної компетентності майбутніх учителів початкової школи // Вісник Житомирського педагогічного університету. – 2004. – Випуск 14. – С.46.

2.Кан-Калик В.А. Учителю о педагогическом общении. – М., 1987. – С.47.

3.Педагогічна майстерність: Підручник / І. Я. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.; За ред. І. Я. Зязюна – К.: Вища шк., 1997. – С. 69.

КОНФЛІКТ. ТРИ ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТУ

Ст. викладач Дакалюк О.О.

У процесі соціалізації людина вступає у складну систему відносин, розвиток яких неминуче супроводжується конфліктами. Вони бувають різними за формою, змістом, своїми наслідками. Конфлікти можуть мати як руйнівну, так і творчу силу. Це залежить від того, наскільки ефективно він буде педагогічно скерований та вирішений.

Слово “конфлікт” (від лат. *conflictus* – боротися разом) викликає у більшості людей відверто негативні почуття і думки. Під ними розуміються зіткнення протилежних інтересів, думок, поглядів, серйозні розбіжності, гострі суперечки у спілкуванні.

Водночас конфлікти – невід’ємна части життя. Варто зрозуміти, що конфлікт – це нормально. Всі ми люди, і відмінності сприймати дуже

важко. Конфлікт є проявом незгоди між двома чи кількома людьми або ідеями. Він передбачає, насамперед, взаємодію, діалог.

В історії людства відомі три підходи до вирішення конфліктів: з *позиції сили*; з *позиції інтересів*; з *позиції правил*.

За допомогою сили проблема або конфлікт можуть бути вирішені швидко. Але завжди наслідком такого розв'язання будуть відверта чи прихована образа, зіпсовані стосунки тощо. Крім того, під час силового вирішення проблем часто порушуються свобода і рівність людини, її право на життя, здоров'я, повагу.

Раціональнішим є підхід до розв'язання конфлікту з *позиції інтересів*. У будь-якій суперечці здоровий глузд, доброзичливе ставлення до людини потребують глибокого розуміння, з'ясування її реальних інтересів (глибинної причини виникнення думок або бажань). Коли є можливість з'ясувати інтереси сторін конфлікту, краще це зробити, і тоді проблему можна вирішити шляхом взаємного задоволення: без образ, бажання помсти, зруйнованих стосунків. Для цього сторони вступають в переговори.

Якщо переговори не завершаються розв'язанням конфлікту, залишається третій підхід – з *позиції правил*. Ми часто вирішаємо свої проблеми, використовуючи правила, серед яких особливе місце посідають норми закону, що є підставою для мирного вирішення спорів та конфліктів. Для цього в нашій державі існує багато органів: суд, прокуратура, міліція, Уповноважений з прав людини та інші. Всі вони вирішують проблеми і конфлікти не з точки зору інтересів сторін, а з точки зору правил, записаних у законах України.

Ключ до взаємовигідного розв'язання конфлікту полягає в тому, щоб по можливості задовольнити обидві сторони, шляхом взаємного толерантного ставлення досягти консенсусу або компромісу.